

vedkommende Person skulde udvises. Der stod kun dette i Skrivelsen, at man bad om Regeringens Beskyttelse mod vedkommende Persons urigtige og skadelige Angreb og Forfølgelser, ikke blot overfor Socialdemokratiet, ikke blot overfor det ærede Medlem Hr. Stauning, men tillige overfor vide Kredse i vort Folk. Dette er urigtigt Hr. Justitsminister, og Deres høje Embede kræver ...

Anden Næstformand (Parkov): Personlig Tiltale er ikke tilladelig.

Hauge: Justitsministerens høje Embede kræver, at han optræder paa en anden Maade, og jeg maa fastholde min Udtalelse om, at denne Behandling af en fortrolig Henvendelse til Justitsministeren er uforenelig med Stillingen som Justitsminister.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Jeg har efterhaanden det Indtryk, at den ejendommelige Maade, hvorpaa denne Diskussion føres, maa bero paa, at den højtærede Justitsminister har overordentlig svært ved at forstaa de Ting, man forklarer ham. Jeg skal da prøve paa at gøre det saa tydeligt, at det næsten maa være umuligt for den højtærede Justitsminister at misforstaa det. Det, jeg har fremhævet, er, at der har fundet forskellige saakaldte Rangeringer og andre tilsvarende Foranstaltninger Sted. I nogle Tilfælde, hvor man befrygtede alvorlige Uroligheder, har jeg været bekendt dermed og haft Lejlighed til at beskæftige mig med Enkeltheder deri. En lang Række af Tilfældene er indtruffet, uden at der er sket Meddelelse til mig derom, ganske naturligt fordi Politidirektøren har foretaget Henvendelsen, og Ordningen er truffet i Overensstemmelse med gældende Regler. Paa et senere Tidspunkt har der været en Diskussion om den Sag, og da har jeg begæret en Oversigt over, hvad der i det hele taget har fundet Sted. Det er den Skrivelse, som den højtærede Justitsminister staar med her. Jeg tror, at dermed er Sagen klarlagt saa tydeligt som paa nogen Maade muligt, og jeg tror ikke, der er blot det fjerneste Grundlag for den agitatoriske Udnyttelse af denne Sag, som Justitsministeren har forsøgt her.

Med Hensyn til Ansaret for, hvad der er foretaget af Myndighederne, og som Mi-

nisteriet ikke har vidst Besked med, skal jeg sige, at det kan naturligvis indtræde, at der begaas Fejlgreb, og at Ministeriet da paataaler det bagefter, hvis det faar Besked om det, men hvis det overhovedet ikke faar Besked om det, kan det fornuftigvis heller ikke bagefter bære noget moralsk eller politisk Ansvar derfor.

Maa jeg dernæst sige, naar Ministeren nu oplæste nogle Udtalelser fra i Fjor af den tidligere Justitsminister, at det fremgik jo ogsaa af disse Udtalelser, at den tidligere Justitsminister ved den Lejlighed havde sagt det samme, som han har sagt forleden Dag, og som jeg har sagt her i Dag, nemlig at Karakteren af hele Ordningen var os fuldt bekendt, men med Enkeltheder kunde vi ikke altid beskæftige os; derom maatte Beslutninger tages af de Myndigheder, som havde med det at gøre.

Jeg vil endelig endnu sige til den højtærede Justitsminister, at ingen nægter ham Ret til at forsvare sig, men jeg tror, han meget forstandigere kunde have benyttet denne Ret under denne Diskussion, hvis han i Stedet for at prøve paa at tilvejebringe dette Agitationsstof havde svaret klart og tydeligt paa de af det ærede Medlem Hr. Stauning fremdragne Udtalelser. Og saa til Slutning dette: Kastes der ikke et Lys over hele den højtærede Justitsministers Opfattelse af alle disse Forhold, naar man hører, at midt i denne Diskussion skal han tilbage til de skrækelige Lidelser, han har været Genstand for ved i 7 Aar at være Embedsmand under Ministeriet Zahle?

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg konstaterer med megen Fornøjelse, at det ærede Medlem Hr. Munch nu har opgivet at tale paa Politimestrenes Vegne. Jeg konstaterer endvidere, at det ærede Medlem Hr. Stauning ikke har opgivet sin Kilde, og jeg gentager, at hans Garanti er mig ikke nok. (Afbrydelse: Det er kedeligt for Dem!). Hvem det er kedeligt for, vil senere Begivenheder vise. Jeg konstaterer, at det ærede Medlem Hr. Stauning nu har opgivet det Standpunkt, han i sin Tid indtog, da han talte om Lastautomobiler, skikkede til at køre rundt i Gaderne besatte med en Snes Mand hvert og bevæbnede med fastskruede Maskingeværer. (Stauning: Hvor staar det?) Det staar i Rigsdagstidenden Spalte 1922.